

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ου

Κε
Τ ον συ να ναρ χον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ην δο
κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και
κα τα ρη γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω
ην την αι ω νι ι ο ο ν

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε φ

Τ^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την τα
φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την α να
στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη γει ρε νε
κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας κρα τος θα
να του και ι σχυν δι α βο ο λου και τοις εν Α δη
φως α νε τει ει λε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ...

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω σας

 τον θανάτον εν μνηματι ετεθης ο κενώωσας

 τα μνηματα ανωστρατιωται τον ταφον εφυλατ

 τον κατωτους απαιωνος νεκρου ους εξα

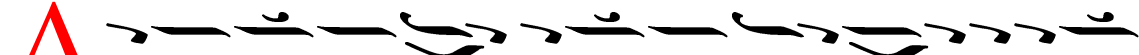

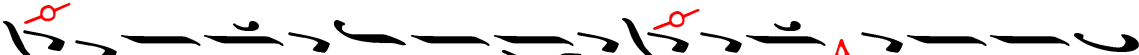

 νεστησας παντοδυναμε και ακαταληπτε Κυ υ

 ρι εδοξα σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦχος Δι

Aναβοησον Δαυιδ τι ωμοσε σοι ο Θεος

 Αμοι ωμοσε εφησι και εκπεπληρωκεν ιδου εκ

 του καρπου της κοιλιασμουδους την Παρθεεενον

 ης οπλαστουργος Χριστος ο νεεος Αδαμ ετεχθη

 βασιλευς επι του θρονου μου και βασιλευ

 εισημερον οεεχων την βασιλεια ανασαλευτον

 Ηστει ειρατι ιικτει την Θεοτοοοκον και τρο

 φον της ζωηηηης ημων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε φ

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν⁹ ο Πετροσε
βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω ω
ε δει λι α σα⁹ λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω η ρ
νη σα μην σε⁹ α ρα κα λε σεις με του λοι που μα
θη την²² η πα λιν δει ξεις με α λι ε α βυ θου⁹ αλ λα
με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με⁹

Δόξα Πατρί και Υἱῷ...

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα ρα
νο μοι των κα τα δι κων⁹ και λογχη την πλευ ραν σου ε
ξε κεν τη σα ω ε λε η η μον²² τα φην δε κα τε δε ε
ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε ε στης
τρι η με ρος⁹ ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ει ν σε²² και
α πηγ γει λαν α πο στο ο ο λοις την ε γε ρσιν⁹ υ πε ρ
υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη

με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^u₉

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦχος ^Δ₂ Δι ^σ

Εκ της ρι ζης Ι ι εσ σαι και εξ ο σφυ ος του Δαυ ιδ
η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτεται ση μερον η μιν ^Δ και
νε ουρ γει ται η συμ πασα και θε ουρ γει ει ει ται ^π Συγ
χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη αι νε ε σα
τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων ^Δ Ι ω α κει μεν
φραινε ται και Α α αννα πανη γυ ρι ζει ει κραυ γα ζου ου σα ^π
Η στει ει ρα τι ι ι κτει την Θε ο το ο ο κον και τρο φον
τη ης ζω η η η ης η μων ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινοῡ.

Ἦχος ^Α₄ Κε φ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ ^u₉
Των α γγε λων ο δη η η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο
ρω ω ων σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε κρο ιο ις λο γι σθε ε ε ε ντα ^u₉

τῆ θανάτῳ δεσπόσω τὴν ἰσχύνκαθελού

σοντάκαὶ συνέσω τὸν Ἀδάμ ἐγει

ράντακαὶ ἐξάδπαντας ἐλευθερώω

σαντά

Ευλογητός εἶ Κύριε διδάξο

ν μετὰ ἀδικαιώματα ἀσ

Τὴ ταμύρα σου παθῶσι δάκρυσι

θητραίκινα ἀάα οἰστροπῶν ἐν

τῶ τῶ φῶ Ἀγγέλος προσεφθέγγε τοταῖς

ροφοοοοροῖσι δετεεὺ μεις τὸν τῶ φον

καὶ ἠσθητε ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξάνει

στητῆ μνηήματος

Ευλογητός εἶ Κύριε διδάξο

ν μετὰ ἀδικαιώματα ἀσ

Λίαν πρῶϊ μροφοροῖ ἐεδράμον

προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γη σα σα σαι αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε

θη νη ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε την α να στα σιν δε α πο στο λους ει ει πα

τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σα Σω ω ω ω

τερ ε νη χεν το αγ γε ε ε λη προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νη τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τη μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Γι

ο ο ο ον τε²² και αιτωω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

²⁹την Α γι αντρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος²⁹ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε²⁹

Και νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην²⁹

Ζω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

²⁹χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε²⁹ ο εκ σ8 σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος²⁹

Αλλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α²² Α λλη λ8

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α ^u_q A λλη λϑ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ^u_q ο ο ο ο ^u_q

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω τη ηρ

μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι ι ι

ας ^u_q

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μα κα ρι α ε στι θε

ι κω ε ε ρω τι πτε ρου με νοις ^u_q

^u_q

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ^u_q ω νας τω ναι ω

νων α μην ^u_q

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις⁹ αυ το κρα τες γαρ
ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ στως⁹

Αντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει ει
σε²² ο θεν βο η η θει α η κει⁹

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πα με ε νη²²
σ και ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω⁹

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι⁹ και νυν και α ει και εις τους αι^χ ω νας τω ν αι ω
νων α μην⁹

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν⁹ συ ει
θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα σι λευ εις
εις τους αι ω ω ω ω ω νας⁹

Αντίφωνον Γ'

Επι τοις ειρηκοσι μοι εισ τας αυλας προσβω
μεν Κυριου χαρας πολλης πλησθει σευ χας α να
πε ε ε ε εμ πω

Επι οικον Δαβιδ τα φοβερα τελεσιουρ
γειται πυρ γαρ εκει φλεεγον απαντα αι σχρο ο ο ο ον
νουν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
ωνα μην

Αγιω Πνευματι ζωαρχικη αξια
εξ ου πανζων εμψυχουται ως εν Πατρια ματε
και Λοοοοογω

Προκείμενον.

Αναστηθι Κυριε ο Θεοοσμου οτι συ
βασιλευεις εις τους αιωνας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι συ
βασι λευ εις εις τους αι ωνας ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι συ
βασι λευ εις εις τους αι ω να α ας ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ²² πα σα τον Κυ ρι
⁷ ο ο ον ^Δ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ

ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦχος Δι-Ϡ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

λ

Ελε η̄ μον ελε η̄ στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σϠ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σϠ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μϠ

Επι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας
μϠ και α πο της α μαρ τι ας μϠ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μϠ ε γω γνω σκω και η
α μαρ τι α μϠ ε νω πι ον μϠ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σϠ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σϠ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

ΙδϠ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μϠ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδὸς γὰρ ἀληθῆ θει
ανηγήγαπησαστα ἀδηλακαιαι
τα κρυφια τη η η ης σοο φιασ
σε εδηλωωωωσα αα αα ασμοιοι
οιοι

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποοτα

Ραντιεις μευσωπω και καθρηστηησομαι
πλυνεις με και υπερχειο να λευκανθησομαι

Ακουτιεις μοι αγαλλιασιν και ευφροσυ
νηνα γαλλιασονται οστε ατεταπεινωμενα

Αποσρεψον το προσωπον σα απο των αμαρ
τιων μη και πασαστας ανομια μη εξαλειψον

Καρδιανκαθάραν κτισον εν εμοι ο Θεος ^Δ

και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοισεγκαι τοισμ ^θ

Μη αποριψης με απο τπροσωπσσ και το ^Δ

Πνευμασ το αγιον μη αντανελης απεμ ^θ

Αποδος μοι την αγαλιασιν του σωτηριου ^Δ

σ ^θ και πνευματι η γεμονικωστηριζονμε ^θ

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασεβεις ^Δ

επισε επιστρεψσι ^θ

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της ^θ

σωτηριιασ μ αγαλιασεται η γλωσσα μ την δι ^θ

και ο συνησ ^θ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το στο ^θ

μαμ αναγγειλη την αινεσινσ ^θ

Οτι ειη θελησασθυσι ανεδωκα αν ^Δ ο ^θ

λοκαντωματα ουκ ευδοκησεις ^θ

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ⁶

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο και τω μα τα ⁶

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ 7 λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ z'

Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{z'} Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

Ἐ ξα λειπον το α νο μη μα μῃ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φε κα θως προ
ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πᾶ Κε ρ

Ι π πον και α να βα τηνεις θαλασσαν ε ρυ θραν ο συν
τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι ο νι Χριστος ε
ξε τι να ξε Ι σρα ηλ δε ε σω σεν ε πι νι κι ον υ
μνον α δον τα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε

Σ ε η α καν θη φο ρος Ε βραιων συνα γω γη ου στορ
γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα σα μη τρι κην

Χρι στε ε στε φα νω σε τον γε ναρχην λυ ον τα της α καν

θηστο ε πι τι μι ον ^{u q}

Δ ^χ ο ξα τη Α γι α ^χ α να στα σει σου Κυ ρι

^{u q}
ε

Η γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι κλυσ θεις ζω

ο δο τα α πτω ω τως και της ε μης δυ σωδους φθορας

Χρι στε α να σχο με νος α πει ρασ τως ^{u q} θει ας ου σι ας

μυ ρω με ευ ω δι α σας ^{u q}

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας ^{u q}

Λ ε λυ ται η κα τα ρα η λυ πη πε παυ ται ^{u q} η γαρ

ευ λο γη με νη και κε χα ρι τω με ε νη πισ τοις χα ρα αν

εξ α νε τει λεν ^{u q} ευ λο γι αν πα σιν αν θη φο ρου σα

Χρισ τον τοις πε ρα σι ^{u q}

Τῆς ἑορτῆς ὀ β'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὡιδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ συντριψάντι πολέμους.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας ^v_{δλ}

Χο ρευ ε τω πα σα κτι ι ι σις ευ φραι νε σθω και

Δαυ ιδ ^v_{δλ} ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερ μα τος

αυ του προ ηλ θε ρα βδος ^Δ_{δλ} αν θος φε ρου σα τον Κυ ρι ον και

λυ τρω τη η ην του παν τος ^β_{γλ} ^v_{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας ^v_{δλ}

Η Α γι α των Α γι ι ι ων εν α γι ω ι ε

ρω ^v_{δλ} βρε φος α να τι θε ται α να τρα φη ναι εκ χει ρος

Α γγε λω ^Δ_{δλ} παν τες ουν πι στως ουν ε ορ τα σω μεν εν τη γε

νη η η σει αυ της ^β_{γλ} ^v_{δλ}

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^v_{δλ}

Τρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω ^β_{γλ} τρι α α γι α υ

μνω ^v_{δλ} τρι α συ να ι δι α εν ου σι ο τη τι μι

α κη ρυτ τω ^Δ_{δλ} εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα τι δο

Χ ο λην μεν οι εκ πετρας το με ε λι θη λα σαν τες
τω εν τη ε ρη μω τε ρα του ρ γη σαν τι σοι προ σε νη
νο χα σι Χρι στε ο ξος δ'αν τι του μα ννα ευ ερ γε
σι αν σοι η μει ψαν το παι δες Ι σρα η ηλ οι α γνω μο
νες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε

Ο ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με νοι
την ζω ην σε εν τα α φω Χρι στε κα τε θε ντο
αν τε ξου σι ως α να στας πα σι πι στοις πα ρε σχε
την μυ στι κως ε πι σκι α ζου σαν α νω θεν του Πνευ μα
τος ελ λαμ ψιν

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Σ υ Μη τηρ Θε ου α συν δυ α ασ τως γε γε νησαι
του εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος α νευ θεν ω

δι νων μη τρι κων ο θεν σε Θε ο το κον^υ σε σαρ κω
με νον γαρ ε κυ ησας Λο γον ορ θο δο ο ξωσ κη ρυτ το
μεν^υ

Τῆς ἑορτῆς ὁ β' κανών.
Ὡιδῆ γ'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

Ἦχος πλ. Νη ς

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σονημας^υ
Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου σω φρων Α
αν να καρ πον γαρ ην θη σε παρ θε νι ας^υ την α σπο
ρωσ τον τρο φε α της κτι σε ωσ τε κου σαν και λυ τρω τη η ην
Ι η συν^ε
^υ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σονημας^υ
Σε μα καρ ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι
ι σις εξ Αν νησ ση με ρον γεν νη θει σαν^υ την εκ ρι
ζης Ι εσ σαι ρα β δον αχ ραν τον το αν θος Χρι σον βλα στη σα α
σαν^υ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^v_{δλ}

Σ ε προσκυ νου μεν Πα τερ α αναρ χε τη ου σι ι α

υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου ^v_{δλ} και το Πνευ μα

συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α φυ υ υ

σει Θε ον ^ε_{γλ} ^v_{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων αι ω νων Α

μην ^v_{δλ}

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζων των αν θρω

ω πων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε ^v_{δλ} α νε δει

χθησθη σου ρο οστης ζω ης ημων και πυ λητου α προ σι του

φω το ο ο ος ^v_{δλ}

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ᾠχος [!]_{δλ} Δι ^σ

Η Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κοσ α λη θως

ως νε φε λη του ου φω τος ση μερον ε λαμ ψεν η μιν ^Δ_σ και

εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων Ουκ ε τι
 ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ α των δε
 σμων η λευ θε ε ρω ω ται και δι α του το κρα ζο μεν βο
 ω ω ω ντες εν πα ρη σι α α τη μο νη Α γνη Χα ρα αν μη
 νυ υ υ ει η γε εν νη σι ι ι σσου πα ση τη οι κου με ε
 ε νη η η η

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας,
 καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος,
 τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας,
 καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστέ συνέτριψας,
 καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε·
 διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ
 ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον,
 προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν
 ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς
 προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε·
 θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς

δεσμίους ἐρρουσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Βιθυνία ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας. (†305)

Στίχ. Ἡγοῦντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρώνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρουψαβᾶ.

Στίχ. Βαρουψαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότη, Ὁικεῖον αἷμα συντριβεῖς ξύλοις χέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος.
(α΄ αἰ.)

Στίχ. Λουκᾶς ὁ θεῖος σὺν Ἀπελλῇ καὶ Κλήμης,
Ἀπόστολοι σύνεισι τοῖς Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
Καὶ σοι προσήχθη, Σῶτερ, ὡς εὐπνουν ἴον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Πουλχερία ἡ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†453)

Στίχ. Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,

Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐδοκίας
τῆς βασιλογόνου, ὀσιακῶς ἀσκησάσης καὶ
κοιμηθείσης ἐν εἰρήνῃ ἐν Ἱεροσολύμοις.

Στίχ. Εὐδοξον σχοῦσα τὴν γνώμην, Εὐδοκία,
Ἐν Σιών ἠυδόκησας ἀσκήσει μεῖναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου, τοῦ
κομίσαντος εἰς Κύπρον τὴν θαυματουργὸν
εἰκόνα τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου καὶ
ἐγείραντος τὴν τοῦ Κύκκου Μονήν.

Στίχ. Κύκκου σεμνεῖου, Ἡσαΐα, δομητορ,
Ἐν δόμοις ἄνω σὺν τῇ Πανάγνῳ χαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Παύλου τοῦ Ῥώσου, τέκνου τῆς
ὑπακοῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ
Κιέβου, κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα διαλάμπαντος.

Στίχ. Λόγον τῷ Πατρὶ ὑπακούσαντα, Παῦλε,
Μιμησάμενος, ὑποτακτικὸς λέγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάσαφ τοῦ πρίγκηπος, ἀσκήσαντος ἐν
τῇ ἱερᾷ Μονῇ Σωτηρόπετρας παρὰ τὴν
λίμνην Κουμπένσκ.

Στίχ. Φθαρτῆς ἀλογήσας δόξης, Ἰωάσαφ,
Δόξης τῆς ἀφθάρτου τρυφᾶς αἰωνίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς
σεπτῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκου ὑπὸ τὴν ῥίζαν ἐλαίας ἐν τῇ νήσῳ

τῶν Τρικκέρων ἐν τῷ Παγασητικῷ Κόλπῳ τῆς Μαγνησίας κατὰ τὸ ἔτος ,αωκε´ (1825).

Στίχ. Εἰκὼν ἡ θεία τῆς Πανάγνου τῷ κόσμῳ,
Ὁφθεῖσα δωκε, νῦν χάριν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἱερὰ καὶ εὐγνώμων τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ὁρχομενῷ κατὰ τὸ ἔτος ,αϠμγ´ (1943), ὅτε ἡ Πανάχραντος Κόρη καὶ τοῦ κόσμου Δέσποινα, Πρέσβειρα καὶ Σκέπη τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν λαοῦ, ἡ ἐν τῇ παλαιφάτῳ Μονῇ Σκριμποῦ τιμωμένη καὶ προσκυνουμένη, ἐξαισίως κατέπληξε τοὺς δυνάστας, βουλευομένους τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἀκίνητοποιήσασα τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ δι´ ὄράματος ἐμφανῶς ἀπειλήσασα καὶ παρεμποδίσασα τούτους.

Στίχ. Ὁρχομενὸς σέσωσται τῇ χάριτί σου,
Ὅθεν τὰ σῶστρά σοι προσάγει, Παρθένε.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ,αϠκβ´ (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ´ ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου

Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις, λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη. Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη, συνάθλων πληθῦος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμητῶν νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως μαρτυρησάντων. (1918-1922).

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὦφθησαν πλῆθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ. Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων, Ἄιδω Ἰωνίας σὺν Ποιμέσιν ἄρνας. Πληθὺς τῶν νεάθλων θώκῳ θεοῖο πάρα ἔστη. Ἐνδεκα θεοῖδεῖς ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθεῖας ραβδὴν
την Ἐρυθρὰν διέτεμε τὸ Ἰσραήλ πεζεύσαντι
την δεξιὰν ἐπιστρέπτει κως Φαράω τοῖς ἀρμασί
κροτήσας ἠνώσεν ἐπευρῆς διαγράψας τὴν
ἡγήτην ὀπλον διὸ Χριστῷ ἀσωμένῳ Θεῷ
ἡμῶν ὅτι δεδοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ' νη

Ραβδος εἰς τυυπον τῆς μυστηρίου παρὰ λαμ
βάνε εἶται τὸ βλάστω γὰρ προκρινεῖ εἰς τὸν ἰε
ρεῖα τῆς στείρουσης δεξιᾶς ἡν ἐκκλησία
νυν ἐξήθη ἡ σελήνη ἵλον Σταυροῦ εἰς κρατος καὶ στερεώ
ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Εἰσακήκοα Κυρίου τῆς οἰκονομίας

σά το μυστηριον κατενοησατα εργασαι και ε
δοξασασ την θεοτητα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Πλ' Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυυλον ενωετα
ααθηχρισος ο βασιλευς και κυριος διου
πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το εν σοι δελε
ασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρκι τωπαρε
χοοντι την ειρηνηνταις ψυχαις ηημων

ᾠδὴ ς'

Ν οτι ουθηροος ενσπλααγχνοις παλα
μας Ιωνας σταυροειδως διεκπετασας
τοσωτηριον πααθος προδιετυυπασα
φως οοθεντριημερος εκδυστηνυπερκοσμι
ον αναξασινυπεζωγραφηησεν τσσαρκιπρο
σπαγεντος χριστς 88 τσ θεου καιτριημερωε
γεεερσει τον κοοσμον φωτισαντος

ὠδή ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νϑ δυ σε βϑς
λα ϑς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γϑς ο μως τρεις Παι δας εκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλ λα ντη χην τι δρο σο βο λω Πνευμα α τι πυ ρι συ
νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη τος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ι
σα ριθ μοι δη μι ϑρον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψη τε
το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
ον εις τϑς αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους

διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
μεγα λυ υ νο ο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
μεγα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Μυστικός εἶθε ὁ τοκέε παρδεισός ἀ
γεωργητῶς βλαστήσασα Χριστόν υφούτο τῶσαν
ροζωήφορον ἐν γηπέφυτῶρηται δε ἐνδρον
διού νυν ὑψάμε ἐν προσκυνῶντες αὐτόν
σεμεγαλύνομεν

Οδιὰ βρωσε ὡς τῶ ξυυυ λῶ τῶ γενειπρό
σγενομένος θάνατος διὰ σαρκά τῆς γῆ
ταίση μερὸν τῆς γὰρ προμήτορος ἡπαγγενης κα
τὰρα διῖα λελύται τῶ βλάστῶ τῆς ἀγνηης
θεομήτορος ἡ πασαὶ ἀδυναμειῶν σου
ρανῶν μεγαλύνη χσιιι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰδυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον

τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖτω·
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς
εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη,
ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν
ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν
ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει
τῶν σημείων.

Τῆς Ἑορτῆς. Φῶς ἀναλλοίωτον. (10 Σεπτ.)

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν
ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου,
Θεογεννῆτορ Μαρία, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν
πίστει, ῥῦσαι παισμάτων Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π ^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α
τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε
το ον Κυ ρι ι ι ον ^{Κε} εκ τω ω ων ου ου ρα α
α νων ^φ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι
ι στοις ^{Πα} σοι ^φ πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω ^Δ

Α
Πα
Α
ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι
Α α αγ γε λοι οι α α αυ του
π
αι νει ει ει ει ει
Κε
τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις
Πα
α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Δ

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρι̅μα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

π
9

Κ
Πα
Κ
υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των πα
ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη η η
η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ της Θε ο ο
το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης
οι α σω ω μα τοι οι σου Α α α α αγ γε ε
ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης οι φυ λα σσοντες σε
στρα τι ι ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται
τοις ε ε ε ρευ νω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε
τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ
στη η η ρι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δο ση

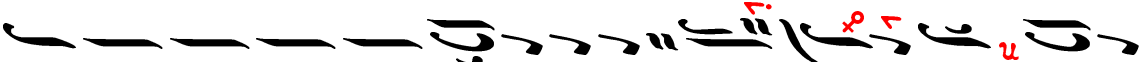

μιν ἀγαλλίᾳ αἰνεῖτε αὐτὸν καὶ τὸ μέγα ἐλεος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

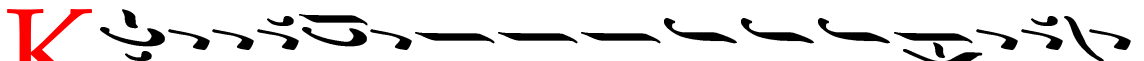

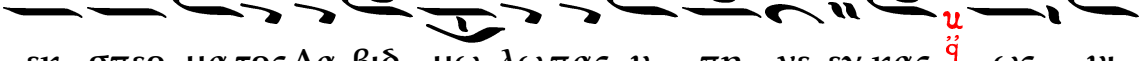
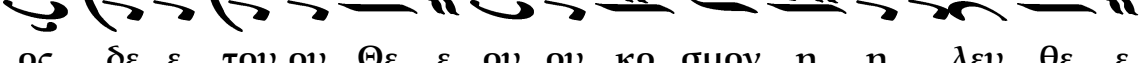
Κυριε εὐχάριστος μοχλοῦστος αἰωνίους συντριβίνας καὶ δεσμάδων ῥαξάντων ἀνεστήσασα λίπωνα σου ταῦτα ἐν ταῖς ἀαφίαις εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀαληθούς τριήμερου ταφῆς σου καὶ προηγέσθη ἡ ἀλλοίαι αἰαοσπηλαίω ωθηρούου με ἐνός με γασουτο ἐλεος ἀκαταληπτὴ σωτῆρ ἐλεήσον ἡ ἡμας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κυριε αἰγυνοὶ ἐπιτοὸ μνημάτου ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν τὸν διήμα

 α α σ πα θο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ

 γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με ε ε

 νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε εν τα

 και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων

 νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ει πα τε τοις

 Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο σω ω ζων τα ας

 ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κυ ρι ι ε ω σπε ρ ε ξη λ θε σ ε σφρα γι σμε ε νου του

 ου τα α α α α φου ου τω σει ση λ θε σ και των θυ ρων κε

 κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α ας σου

 κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη

 δε ξω Σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ μη η η σας

 εκ σπε ρ μα το σ Δα βιδ μω λω πα σ υ πη νε ε γ κα σ

 ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο σμον η η λευ θε ε

ε ε ρ ω ω ω σ α ς ^{u q} με γ α σου το ε λε ο ς α κα
τα λ η π τε Σ ω τ η ρ ε λε η σ ο ν η η μ α ς ^{Δ δ}

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Προσόμοια ἀργά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ω τ ε πα ρ α δ ο ο ξ θ α υ μ α α τ ο ς η π η γ η η
η τ η ς ζ ω η ς ε ε κ τ η ς σ τ ε ι ε ι ρ α α ς τ ι ι ι
κ τ ε ε ε τ α ι α ι ^q η χ α α α ρ ι ς κ α α ρ π ο γ ο ο ν ε ι ε ι ν
λ α α μ π ρ ω ς α α πα α α ρ χ ε ε ε τ α ι α ι ^q ε υ φ ρ α ι α ι ν ε
Ι ι ω α α κ ε ι μ ^{Δ δ} τ η ς θ ε ε ο τ ο ο κ ο υ γ ε ν ν η η η
η τ ω ρ γ ε ε ν ο ο ο μ ε ε ε ν ο ο ς ^q ο υ κ ε ε ς ι ν α α λ
λ ο ς ω ω ς σ υ ^{Δ δ} τ ω ν γ η η γ ε ν ω ν γ ε ν ν η τ ο ο ο ο ρ ω
ω ν θ ε ε ο ο ο λ η η π τ ε ε ^q η γ α ρ θ ε ο δ ο χ ο
ο ς Κ ο ο ο ο ο ο ρ η η η η τ ε ς θ ε ε ο υ ο υ
τ ο ο σ κ η η η ν ω ω ω μ α α ^q τ ο πα ν α α γ ι ο
ο ν ο ο ο ο ρ ο ς ^{Δ δ} δι α σου η μ ι ν δε ε δ ω ω ω ω

ω ρηη η η ται

Α

Στίχ. ζ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω τ ε πα ρα δο ο ξ θ αυ μα α τος η πη γη η
η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει ρα ας τι ι ι
κτε ε ε ται αι η χα α α ρις κ α ρ πο γο ο νει ει ν
λα α μπ ρ ω ς α α πα α ρ χε ε ε ται αι ευ φ ρ αι αι ν θ
Ι ι ω α α κει μ της Θε ε ο το ο κου γεν νη η η
η τω ρ γε ε νο ο ο με ε ε νο ο ς ου κ ε ε ς ι ν α α λ
λος ω ω ς συ των γη η γε νω ω ν γεν νη το ο ο ο ρω
ων θε ε ο ο ο λη η πτε ε η γαρ θε ο δο χ ο
ο ς Κο ο ο ο ο ρη η η η τ ε ς Θε ε ου ου
το ο σκη η η νω ω ω μα α το πα να α γι ο
ον ο ο ο ρ ο ς δι α σου η μιν δε ε δω ω ω ω
ω ρηη η η ται

Α

Στίχ. ζ'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ω τ ε πα ρ α δ ο ο ξ ε θ α υ μ α α τ ο ς ο εκ σ τ ε ι ε ι
 ε ι ρ α α ς κ α ρ π ο ς α α α ν α α λ α α μ ψ α α ς ν ε
 ε ε υ μ α α α τ ι ι του πα α αν των δη η μι ε ρ
 γ ε ς και αι παν το ο κ ρ α α α τ ο ο ο ρ ο ο ς ε υ το
 ο ν ω ς τ η η ν κ ο σ μ ι κ η ν των α α γ α θ ω ω ν δι α
 λ ε ε ε ε λ υ κ ε ε σ τ ε ι ε ι ε ι ρ ω ω ω σ ι ι ν Μ η
 τ ε ε ρ ε ς συ υ ν τ η Μ η η τ ρ ι της Θε ε ο τ ο ο κ ε ρ χ ο
 ρ ε ε ε ε υ σα α τ ε ε κ ρ α α α ζ ε ς σ αι αι Κ ε χα
 ρ ι τ ω μ ε ν η η χ αι αι αι αι αι ρ ε ε ε ε μ ε ε
 τ α α σου ου ο ο Κυ υ υ ρ ι ι ι ο ο ς ο πα
 ρ ε ε χ ω ν τ ω ω κ ο ο ο σ μ ω δι α σ ε τ ο μ ε γ α α
 ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ο ς

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σ τ η λ η σω φ ρ ο συ υ ν η ς ε μ ψ υ υ χ ο ς και λα μ προ ο
 ο ν δο ο χ ει ο ν α α α πο ο σ τι ι λ βο ο ν χ α α α

ρι ι ι τι ι η Α α αν να η η ευ κλε ε η ης
 φα α νει σα α τε ε ε το ο ο κε ε την προ ο βο
 λουν α λη η θως της πα αρ θε νι ι ας το θει ει ει
 ει ον α α πα α αν θι ι ι σμα α την πα α σαις
 πα αρ θε νι ι καις και πα αρ θε νι ι ας πο θς ο ο ο
 σαι αις το ο χα α α ρι ι σμα α το της πα αρ θε νι
 α ας κα α α α α λ λο ο ο ος ε εμ φα α νω ως
 βρα α βε ε ευ ου ου ου σα αν και πα ρε ε χς σα
 αν πα α α σι τοις πι ς οις το με γα α ε ε ε ε
 ε λε ε ε ε ος

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεϊτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Α
Δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η η πη γη η της ζω
 ης εκ της στει ρας τι κτε ται η χα ρις καρ πο γο νειν λαμ
 πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α κειμ της

Θε ο τοκουγεννη ητωρ γενομενος ουκ εστιναλλος
ως σου των γη γενωνγεννη το ορωνθε οληπτε η
γαρ θε οδοχος Κοοορητου Θεου τοσκηνωμα το
παναγιον οορος δια σου ημιν δε δωωρηη
ται

Στίχ. ζ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω του παραδοξου θανματος ηπηγηητης ζω
ης εκ της στειρας τικτεται ηχαρισκαρπογονεινλαμ
πρωσαπαρχεεται Ευφραινου Ιωακειμ της
Θε ο τοκουγεννη ητωρ γενομενος ουκ εστιναλλος
ως σου των γη γενωνγεννη το ορωνθε οληπτε η
γαρ θε οδοχος Κοοορητου Θεου τοσκηνωμα το
παναγιον οορος δια σου ημιν δε δωωρηη
ται

Στίχ. ζ'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ

ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος Δ ο εκ στει ει ρας καρ
πος α να λαμ ψας νευ μα τι ρ του παν των Δη μι ουρ γου και παν
το κρα α το ο ρος ρ ευ το νως την κο σμι κην των α γα
θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν ρ Μη τε ρες συν τη Μη τρι Δ
της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζουσαι ρ Κε χα ρι
τω με νη και αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ρ ο πα ρε
χων τω κο ο σμω Δ δι α σου το με γα ε ε λε ε ος ρ

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Δ
δ

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος Δ και λαμ προν δο χει ει
ον α πο στιλ βον χα ρι τι ρ η Αν να η ευ κλε ης φα νει σα
τε ε το ο κε ρ την προ βο λον α λη θως Δ της παρ θε
νι ας το θει ει ον α παν θισμα ρ την πασαις παρ θε νι καις
Δ και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρισμα ρ το της παρ
θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ου σαν ρ και πα ρε
χου σαν πα α σι Δ τοις πι στοις το με γα ε ε λε ε ος ρ

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και αι
Αγι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι
Της Μαγδαληνη η η ης Μα α ρι ι ι α ας
την του Σωτη η η η ρο ος ευ αγ γε λι ι ι
ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε εκ ρων α α να
α α στα α α α σι ι ι ιν και αι ε εμ φα α νει ει
ει α αν δια α πι στου ου ου ουν τες οι οι οι
Μα α α αθη η η οι Μαθη η ται αι ραι αι αι
αι ω νει δι ι ζο ο ον το το της κα α αρ
δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο ον αλ λα α α
α τοις ση μει ει ει ει οισκα θο πλι σθεν τες και θαν μα α σι
προς το κη η ρυ υ υ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο
ον το ο και Συ μεν Κυ ρι ι ε προσ τον αρ χι φω
τον α νε λη η η φθη ης Πα τε ε ε ρα οι δε

 ε κη η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ

 το ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον παν τα

 χου ου ου ου τον λο γον τοις θα αυμασι πι ι στου ου ου

 με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν τες

 δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο με ε

 ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α στα α α α

 σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ υ

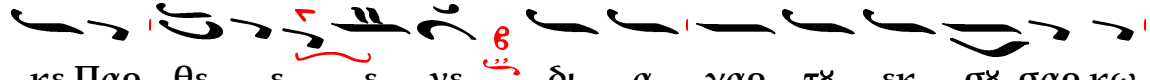
 ρι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

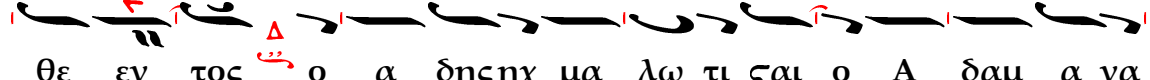
Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το

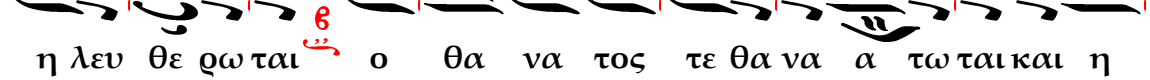
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο

ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι ι α

μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε δο
ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α την μεγα
α λν Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα
ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου Χρι
στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του κο

μου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ερων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τους αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^u₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα Σου ^u₉ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη ηθησ η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^v₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο

ον με ^v₂₂ ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρτον Σοι ^u₉

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^v₂₂ του

ποι ει ν το θελη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου ^u₉

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου ο

ψο με θα φωσ ^u₉

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε ^u₉

Α γι ος ο Θε ος ^v₂₂ Α γι ος Ι σχυ ρος ^v₂₂ Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας ^u₉ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^u₉

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγιος α θα νατος ε λε η σονη μας

Ἄισματικόν.

Αγι ι ι ος ο θε ε ο ος Α α α γι
ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α θα να α
τος ε ε λε η η σο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος Κε ρ

Ανα στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ε λυ σασ το κα τα κρι μα
τσ θα να τσ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα γι ι δων τσ εχ
θρσ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο
στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι το κη ρυγ
μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ τη οι κου με
ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ. (με' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χρυστῷ μου. (ρλα' 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς

κατοικίαν ἑαυτῷ. (ῥλα' 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θανα τω θαν α τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἀ γι ῳ Πνε ευ μα τι
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ῥλα' 14)

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ

Θεοῦ ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
 ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
 λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο Θε ος η μων και λυ
 σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα
 ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην
 την αι ω νι ον

τὸ τέλος:

ζω ην την αι ω νι ο ο ο ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
 ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Ἦχος Κε φ

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι⁹ τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων α
 νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν⁹ ο τι ηυ δο
 κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μειναι⁹ και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του⁹

Ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σου θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
 ση τη οικου με νη⁶ εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
 λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο θε ος η μων⁶ και λυ
 σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα
 ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν^Δ ζω ην την
 αι ω νι ον⁶

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ροι^δ
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων⁹ δω ρε

αν ε λα βε τε⁹ δω ρε α αν δο ο τε η μιν²²

Κοντάκιον

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-ϑ

Ιω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ⁶ α τε κνι ας⁶
και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ⁶θα να τ⁶η λευ
θε ρω θησαν α χραντε⁶ εν τη α γι α γε ννη η σεισ⁶
⁶ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σ⁶ ε νο χης
των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι⁶ η στει ρα
τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω
ω ων⁶

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος $\frac{7}{4}$ Πα ρ

Αμη η η ην Α γι ι ος ο Θε ε ος²² Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος⁹ Α γι ι ο ος α α θα α να
α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η μας⁹

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος²² ο ο Θε ε ε ος²² Α α

α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα

α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και Α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις τας

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μιν

Α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α α α

α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α γι ι ι ι

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς κζ').

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Στίχ. α'. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός
μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ' 1)

Στίχ. β'. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ
ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ
αὐτοῦ ἐστι. (κζ' 8)

(Γαλ. Γ' 11-18)

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν
ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν
εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ
σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ
περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν,
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν
τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ
γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ
κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ
κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς

παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
 πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε δ

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Ἀ λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαβὶδ τὸν
 δούλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. (πη' 20-21)

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Ἀ λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον
 μου κατισχύσει αὐτόν. (πη' 22)

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Ἀ λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α α α α

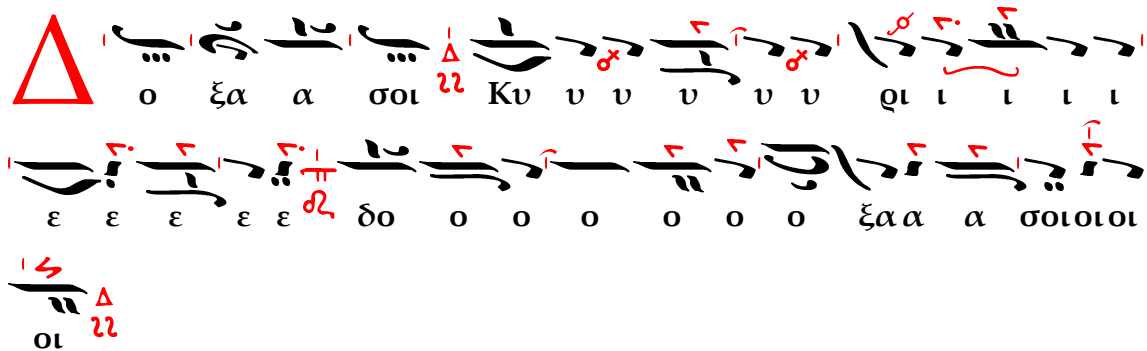
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰΐ Δι' ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν
ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. *
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν
ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, *
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες. *
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως

ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων
σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, *
ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. *
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.